

Мерсел БИЉАЛИ

“
*Golemi rabot i
za mali lu/e*
”

Најголемите победи се добиени без бури и барабани - вели Анатол Франс.

Грците во предизборната кампања, прашањето на името на нивниот северен сосед го издигнаа на ниво на приоритетен национален интерес, што по ниедни параметри не би требало да биде така. Во текот на целата изборна кампања Грците го експлоатираа овој проблем, заканувајќи се со ставање вето на приемот на Македонија во НАТО. Аналитичарите мислеле дека тоа е само вообичаен предизборен рекламен шаблон, дека по изборите ветената закана полека ќе исчезне од устата на грчките политичари.

Тоа е едната страна од политичката димензија што граничи со ирационалност. Другата страна е реалноста за постојниот сооднос на политичките сили во грчкиот Парламент, кој е таков што без наоѓање на некакво решение е незамислива грчка ратификација на македонското зачленување

во оваа организација од страна на нејзиниот Парламент. Едноставно, не е можно да се обезбеди потребно мнозинство.

Исто така, не треба да се чувствуваме комотни, бидејќи Грција има меѓународна обврска од Времената спогодба да не ја попречува интеграцијата на Р Македонија во меѓународните организации. Вистина е дека Спогодбата содржи и посебна клаузула за задолжително решавање на недоразбирањата околу примената на Спогодбата пред Меѓу-

вмешале и лидерите на партиите на Албанците во Македонија - силно одекнувал ставот дека "нема да отстапиме за името, па макар по цена да не бидеме дел од НАТО". Пристапот кон есенцијалните прашања мораше добро да биде смислен. Всушност, погрешно е да се мисли дека со тоа видно би се зајакнале нашите преговарачки позиции во однос на нашиот јужен сосед. Напротив, доколку работата се гледа од агол на меѓународната задница, тогаш од таму има став дека со тој потег др-

МАЛИ НЕШТ

народниот суд. Арно ама што ни вреди Судот да ја прогласува Грција за виновна, ако пропуштено то зачленување во НАТО не може да се поврати. Тогаш судската добивка не ѝ значи многу на државата, особено ако се има предвид дека Судот воопшто нема надлежност да решава за името, туку само за евентуалните спорови околу примената на

жавата само дополнително си ги ослабнува своите позиции. Од начинот на кој тоа го кажеле македонските лидери само докажале дека нивниот политички резон сè уште се храни со крајности, во стилот "животот го даваме, социјализмот не го даваме". А меѓу давањето и недавањето има милион станици, каде може да се застане и да не се биде гу-

ВРЕМЕТО Е НАЈДРАГОЦЕНО БОГАТСТВО, ПА ЗАТОА И НЕ ТРЕБА ДА СЕ ЗАГУБИ.

ИНДИСКА ПОГОВОРКА

Времената спогодба.

Сега Грците се соочуваат со силен притисок, пред сè, од страна на САД, за нивно согласување Македонија да добие покана за членство во Алијансата. Грција се предупредува дека со нејзините постапки може да преземе голема одговорност за можна регионална дестабилизација, поврзано со решавањето на статусот на Косово. И дека регионалниот мир и за неа е од многу поголема важност отколку проблемот со името на нејзиниот северен сосед. Но, ниту на сон не смее да се помисли дека ние сè ќе добиеме, а Грција сè ќе из-

битник. Како што би кажал Бенџамин Франклин: "Чувајте се од малите пукнатини, тие можат да потопат и голем брод".

Се разбира, поради чувствителноста на прашањето и поради потребата за подобри позиции нашето водство не треба во детали и со сите нијанси пред севкупната јавност да каже што наумила да преземе, но мора да се види дека државното водство сосема добро знае по кој пат се движи и дека предвид ги зема важните и приоритетните национални интереси на државата Република Македонија. Значи, мора да се прават

ЗНАЧИ, ВАЖНО Е ДА СЕ ПРЕЗЕМААТ ЧЕКОРИ КОИ ГРЦИЈА БИ ЈА ИЗВЛЕКЛЕ НА ВИДЕЛИНА ЗА ДА СЕ ВИДИ НЕЈЗИНИОТ ИРАЦИОНАЛЕН АНТИЧКИ РОМАНТИЗАМ.

губи. Сега во Грција владее молк, што е знак дека тие се во исчекување на нов предлог од страна на Нимиц, до кој може да дојде во текот на февруари.

Дел од одговорноста за политичкиот ирационалитет по ова прашање имаме и ние. Имено, од устата на двајцата први луѓе на државата, а во ова се

врвно анализирани потези, од кои може да се извлече само максимум во корист на земјата.

Нашите лидери најмалку треба да се надеваат дека некој од надвор ќе им ја заврши тешката домашна задача. Заканите од Грција за вето се реалност, дури и во случај ете тоа да не го по-

сакува грчкиот премиер Караманлис. Сериозноста на заканата за вето произлегува од соодносот на силите во грчкиот Парламент. Имено, доколку радикалниот лидер Карацаферис ја повлекува поддршката за Владата на Караманлис, грчката Влада е на патос. Оттука, суштината на македонската стратегија треба да биде кооперирање со меѓународната заедница, нудејќи нови иницијативи и предлози, кои не значат промена на името на државата. Значи, важно е да се преземаат чекори кои

државата. Па, дека Македонија ќе се дестабилизира, дури и можеби дека ќе исчезне од географската карта. Е, таквото размислување апсолутно е спротивно на секаква објективна реалност. Со тоа ние само испраќаме лоша порака пред меѓународните институции. Со таквата порака како да се сака да се укаже дека ние како држава не поседуваме потребен капацитет за самоопстанок. И дека поради опстанокот ни е потребно НАТО!!! Всушност, ние поминавме 18 години, дури и во многу

носта која ја дава НАТО за зголемување на странските и на внатрешните инвестиции. Тоа се докажа и во нашето соседство, каде по приемот на државата инвестициите рапидно се зголемија.

Потребно е нашето општество многу повеќе да ги прикаже своите изворни капацитети за да докаже дека природно заслужува да биде дел од евроатлантските интеграции. Треба да демонстрираме институционално-функционални квалитети на институциите, владеење на правото, борба против

А, ГОЛЕМИ НЕШТА

Грција би ја извлекле на виделина за да се види нејзиниот ирационален антички романтизам. Многу е важно да се осмисли предлог кој ќе значи нешто за меѓународната заедница, а ќе предизвика одбивање од страна на Грција.

Исто така, не држат констатациите дека ако сега не нè примат во НАТО, кој знае каква катаклизма ќе се случи со

понеповолни околности, па сепак опстојуваме како држава. Оттука, интересот на Република Македонија за зачленување во Алијансата не би требало да се сведе на ниво на државен егзистенцијализам, затоа што внатрешната безбедност на државата не спаѓа под делокруг на НАТО. Треба да се повикуваме на светски идеали, а и на пред-

криминалот и корупцијата, права и слободи на човекот итн. Засега видно заостануваме во некои клучни компоненти. За жал, ние сè уште слободата и правата ги мериме по аршинот на неограничената слобода на политичарите за правење грешки. На нашите политичари сè уште врвен талент им е снаодливоста за нудење "ветер и магла". Некои од нив себе си се гледаат како стебло преполно со плодови, но кога ќе ја заостриме сликата ќе добиеме исушено и соголено стебло кое нема ниту лисја.

Сосема е јасно дека дефицитот на странски инвестиции кај нас е резултат на артифицијалното прикажување на безбедносната слика како "ризишна".

**"ЧУВАЈТЕ СЕ ОД
МАЛИТЕ ПУКНАТИНИ,
ТИЕ МОЖАТ ДА ПОТОПАТ
И ГОЛЕМ БРОД".**

БЕНЏАМИН ФРАНКЛИН

Рака на срце, таков имиџ многу повеќе е резултат на бесмислените караници и бескрупулозноста на овдешните политичари и нивната тотална ирационалност во (не)селекционирањето на средствата во борба за власт и превласт. И по толку години плурален живот, разговорите и договарањата меѓу нашите политички лидери од различна провиниенција сè уште се сведени во етино политиканство. Некако тешко се ослободуваме од свеста дека дијалогот не претставува понижување, срам, навреда или повреда на суетата. Се исцрпуваме во тоа наше типично "кој најмногу е виновен".

Една индиска поговорка вели - времето е најдрагоценото богатство, па затоа и не треба да се загуби.